

Publicerad 2014-04-06 00:26 av Marianne Räf

Man får söka Sanningen.

Tidslögnet

Klockorna och Tiden går.

Det kommer vi ej ifrån.

Men- jag har lagt märke till
att Tiden går som den vill!

Dess precision är, rätt, vag.
Borde vart en annan dag.

Alltså, - klockorna ljuger!
Skam att de inte duger!

Kan det, blott, konstatera!
Vad ÄR det här för Era?

Vem bestämmer över Allt?
Vem har dumheter befallt?

Det verkar som om de vill
att man ska hålla sig still!

De saktar ner Tidens fart,
vill ej man kommer till -Start!

Man hålls på mattan, likt en
hund, som hålls kvar i dikten.

Vad får jag inte veta?
-Skall efter Sanning leta?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Marianne Räf med Poeter.se id #42764 innehar upphovsrätten